

UNIVERSITATEA SPIRU HARET BUCUREȘTI

Facultatea de Psihologie și Sociologie

Specializarea Psihologie

**PRACTICA DE SPECIALITATE
ANUL I**

NUME STUDENT: VOICU MARIN

MONOGRAFIA ȘCOLII PERIEȚI

Comuna Perieți ,Județul Olt

Comuna Perieți, din județul Olt se află așezată în partea de sud-est față de centrul județului, orașul Slatina, la o distanță de ,aproximativ 20 km de acesta. Comuna datează pe aceste meleaguri încă din anii 1840-1850. Până la aceasta dată, comuna a fost așezată pe o altă vale, spre est, la o distanță de 2 km, care și astăzi poartă numele de Valea cu casele, sau Valea caselor. Vechea așezare a fost părăsită din cauza lipsei de apă și a văii, care era prea stramtă pentru o așezare omenească și expusă deselor inundații.

Locul unde este așezată comuna în prezent corespunde ,din toate punctele de vedere ,întrucât valea este mai largă iar ,în partea de vest curge pârâul Iminog. Pământul este fertil ,asigurând producții agricole bune pentru locuitorii comunei.

În preajma anului 1938 comuna avea circa 350 de familii , iar ocupația de bază a locuitorilor era agricultura. Ei lucrau pe moșiile boierilor care ocupau aproape întreg teritoriul comunei. Datorită lipsei de pământ ,pentru care luptaseră și țărani din comuna Perieți ,90% din numărul locuitorilor erau dișmașii moșierilor. Datorită vieții grele ,lipsită de mijloace de existență, mortalitatea infantilă ajunsese la 25% din totalul celor nou-născuți.

Doctorii satelor ,în acele vremuri ,erau babele ,care prin vrăjitoriile lor ,nu făceau altceva decât să ducă pe om spre mormânt.

În domeniul învățământului și culturii se poate spune că nu exista nici cea mai mică preocupare pentru cuprinderea copiilor de vârstă școlară în clasele I-IV, ceea ce făcea ca numărul analfabeților să crească în fiecare an. Anul 1938 și anii următori ,până în 1945, au fost anii care au dat cel mai mare număr de neștiutori de carte.

ISTORICUL. Școala a luat ființă, după spusele bătrânilor din sat, cam pe la 1850. Primul învățător nu se știe precis cine a fost .Se zice că ar fi fost un cântăreț din Priseaca, numit Prisăcaru, fost și logofăt. Cam din anul 1865 ,a îndeplinit funcția de învățător Anton Dinu, până la anul 1870, după care i-a luat locul Marin Vasile Rădoi, „candidatul”, cum i se zicea în acele vremuri, probabil pentru că învățase ceva carte la școala de candidați ,la Slatina ,la școala Ionașcu. Pe la anul 1885 s-a dărâmat localul de școală iar copiii se duceau să învețe la școala din satul vecin Mierlești, la învățătorul Dumitru Măgureanu, până în anul 1887, când s-a construit un alt local și a venit ca învățător Gheorghe Stănescu , din Aluniș, învățător cu diplomă care a stat până în 1890. În acest timp, numărul elevilor nu trecea de 15-20. Din anul 1890, a venit ca învățător Florea Drăghicescu ,din localitate, absolvent al Școlii Normale din Câmpulung ,care a funcționat până la ieșirea la pensie ,în anul 1918.

Toate aceste date sunt luate din însemnările doamnei învățătoare Virginia Toma, care la rândul ei le-a cules de la bătrânii din sat, majoritatea de la moș Codiță Antonescu, fiul lui Anton Dinu, primul învățător, întrucât în arhiva școlii din acea vreme nu s-au găsit documente decât din anul 1918, cele anterioare fiind distruse în timpul războiului de întregire .

Tot din însemnările doamnei învățătoare Virginia Toma ,culese de la moș Codiță Antonescu, am aflat că, până la 1865, nu se știe unde se duceau copiii la școală, probabil prin casele celor care îi învățau. Pe la anul 1865, copiii se adunau într-o casă țărănească, cu două camere ,cu pământ pe jos și acoperită cu coceni ,așezată în vatra satului, pe un teren al proprietăresei Elena Fântâneau. În 1885, s-a dărâmat

această casă ,în 1887 construindu-se în același loc,din drugani,un alt local cu trei camere,dintre care una pardosită,iar două cu pământ pe jos și acoperită cu șită.Acest local a fost construit de „maistorul” Ilie Velescu,care era și arendașul moșiei Fântâneau,cu cheltuiala locuitorilor,contribuind fiecare cu câte cinci lei în munci la arendaș.

De remarcat că, în localitate,deși erau trei mari proprietari:în Perieții de Sus,Alexandru Romano,în Perieții de Jos, Elena Fântâneau și în Mierleștii de Sus Vasile Periețeanu,niciunul nu a acordat nicio atenție școlii.Proprietara Elena Fântâneau a acceptat să se construiască localul școlii pe terenul său,dar nu a contribuit cu nimic,material,întrucât și lemnele necesare construirii clădirii au fost cumpărate din pădurea sa cu suma de 310 lei.Familia Elena și Constantin Fântâneau a avut,totuși,un rol principal în construirea,cu toată cheltuiala a bisericii din satul Perieții de Jos.

În acest nou local,școala a funcționat până în anul 1916,când devenise aproape insalubru.În anul 1915 Casa Școalelor a început construcția unui nou local de școală tip,cu două săli de clasă,cancelarie și locuință pentru director.Până în 1916,a fost gata pentru funcționare numai o singură sală de clasă,sistându-se lucrul din cauza războiului de întregire a neamului.Terenul pe care s-a construit acest local de școală.în suprafață de 2200 metri pătrați,a fost donat de doamna Lucreția I.G. Massu,la stăruința soțului ei,Iancu Massu,nepoată a Elenei Fântâneau.

După război,în 1918,a venit ca învățător la această școală,transferat de la Priseaca,Alexandru Toma,care a înființat o comisie școlară,care a contribuit la continuarea lucrărilor la cea de-a doua sală de clasă,și a locuinței pentru director,colectând ofrande de la locuitori.Localul este construit din cărămidă și acoperit cu țiglă.Nu se știe suma cheltuită de Casa Școalelor,dar din ofrandele adunate de la locuitori s-a strâns suma de aproximativ 10 000 lei.Din această sumă s-au pardosit sala a doua de clasă și locuința directorului,punându-se și geamuri.Membrii comisiei școlare care au ajutat la terminarea localului de școală au fost următorii:

-Președinte:Ofiță Nicolescu-arendaș;

-Membri:Alexandru Toma-directorul școlii;

Ilie Mitrican-preot;

Radu Cosma-perceptor;

Ioniță Neață si Gheorghe St. Ghimiș-săteni;

În anul 1935,înmulțindu-se numărul elevilor,precum și numărul posturilor de învățător,cu aprobarea Casei Școalelor,s-a transformat locuința directorului în două săli de clasă,întrucât nu se mai utiliza de nimeni,pentru că toți învățătorii aveau locuințe proprii.Astfel școala dispunea de patru săli de clasă în două clădiri.De asemenea dependențele de la locuința directorului s-au transformat într-o sală de atelier de tâmplărie unde lucrau elevii de la cursul complementar.

În această perioadă,școala deținea următoarea avere imobilă:

1.Curtea și grădina școlii,cu o suprafață de 3 300 metri pătrați.Din această suprafață,2 200 metri pătrați au fost donați de doamna Lucreția Massu,în anul 1915,când s-a început construcția școlii.Prin stăruința învățătorului Alexandru Toma,directorul școlii,doamna Paula Manoliu Pescaru,sora Lucreției Massu,a fost convinsă a mai ceda din proprietatea sa o bucată de teren în lățime de 11 metri,pe toată lungimea terenului școlii;

2.Terenul de la câmp,dar prin împrumutarea din 1921,în suprafață de 5 ha,format din două bucați:una de 15 000 metri pătrați,între terenul primăriei și cimitirul satului,constituind câmp de experiență,care ulterior s-a transformat în grădină

școlară,și altă suprafață de 35 000 metri pătrați,în imediata vecinătate a satului care se cultiva cu cereale.

Atelierul școlii poseda unelte-scule în valoare de circa 15 000 lei,cumpărate de minister prin Inspectoratul Școlar Olt,prin anul 1940.

Școala a funcționat cu un singur post de învățător până în anul 1918,când s-a înființat postul II. La 1 septembrie 1920 se înființează postul III, la 1 septembrie 1922 postul IV, iar în 1940 postul V. Școala avea și un post de maestru tâmplar la atelierul școlar.

Redăm mai jos numele învățătorilor care au funcționat la această școală,pe posturi și în ordinea vechimii;

-Intre anii 1850-1865,nu există documente în arhiva școlii;

-In perioada 1865-1878,a funcționat ca învățător:

1.Anton Dinu,care învățase 2 ani la școala Ionașcu din Slatina;

2.De la 1878 la 1885,Marin Vasile Rădoi,care frecventase școala de candidați Ionașcu,tot din Slatina.

In perioada 1885-1887.n-a funcționat școala în Perieți,cei 10-15 elevi ducându-se la școala Mierlești,la învățătorul Măgureanu.

3.Gheorghe Stănescu,învățător cu diplomă,din Aluniș,a funcționat de la 1887 la 1890.

4.Florea Drăghicescu,din localitate,învățător cu diplomă,a venit în anul 1890,și a funcționat până la pensionare,în 1918.

5.In anii 1916-1917 si 1917-1918,în timpul războiului,învățătorul Florea Drăghicescu,s-a refugiat în Moldova,în locul lui a venit Aneta Vâlceleanu,având ca pregătire școala profesională.

6.In anul 1918,după demobilizare,a venit, la 1 septembrie,prin transferare, de la Școala Priseaca Săltănești,Alexandru Toma,învățător cu diplomă,îndeplinind și funcția de director. In anul școlar 1927-1928,domnul Alexandru Toma a fost numit subvizor școlar de control.In acest timp,în locul lui au funcționat Florea Ilie,normalist cu diplomă,și Ștefan Sandu,tot normalist.De asemenea,în perioada 1935-1938,când Alexandru Toma a îndeplinit funcția de revizor școlar al județului Olt,la Școala Perieți au funcționat următorii învățători:

-Virginia Toma,învățător cu diplomă,în anul 1935,detașată de la Școala Cireașov

-Șerban Mandache,învățător cu diplomă,în 1936;

-Ionescu Marin,normalist detașat din județul Teleorman;

-Aristotel Voiculescu,învățător cu diplomă,detașat în 1938,de la Școala Șerbănești.

In continuare menționăm numele celorlalți învățători cu diplomă sau suplinitori care au funcționat pe celelalte posturi:Elena Mândruloiu,Maria Drăghicescu,Teodora Ghiocanu,Victoria Riga,Richard Drăghicescu-devenit mai târziu căpitan activ în armata română,Octavian Popescu ,care a absolvit seminarul devenind popă,Florea Piculescu,Marin Popescu,Elena Dumitrescu,Ana Guțescu,Stancu Predescu ,Ioan Ghinescu,Ioana Popescu,Ana Dumitrescu, Ilie Popa,Mihalache Stoica, Virginia Toma ,Ioan Șerbănescu,D.Nicolescu,Agripina Voiculescu,Ioan Călin,Aristotel Voiculescu,Gheorghe Lincă,venit în anul 1940,din județul Sălaj,transferat,ulterior,la școala din satul Perieții de Sus ,de unde a ieșit la pensie.

Și pentru că s-a amintit de școala Mierlești ,merită să menționăm câteva date și despre această școală ,nu numai pentru că satul Mierlești face parte din comuna Perieți dar și pentru că o parte din învățătorii de la o școală au funcționat și la cealaltă școală.

Nu se știe exact când a luat ființă dar existența ei este mai veche decât a școlii Perieți,după spusele bătrânilor, pe la 1842.Primul învățător a fost dascălul bisericesc Anton Lungu.Au urmat :Alexe Bâscoveanu,din Moșteni,Schitu,sat vecin,Marin Vasile ,din Perieți și Marin Măgureanu.La inventarul din 1894 ,școala Mierlești avea :7 bănci ,o catedră ,o tablă ,18 tablouri intuitive ,tablourile de citit –scris,hărțile celor 5 continente,,harta României,și a județului Olt.

În octombrie 1884 funcționează ca învățător normalistul Florea Drăghicescu,până în 1886, când este detașat în satul său natal, Perieți.In 1886 vine ,ca învățător Constantin Corbeanu din Izvoarele –Olt.

Lipsa de cadre precum și spațiile insalubre în care se desfășurau lecțiile au făcut ca ,ani la rând, școala să fie închisă .Astfel,in perioada 1886-1888 cursurile au fost întrerupte ,până când s-a terminat noul local și s-a prezentat din nou la post Florea Drăghicescu.Localul avea 2 săli de clasă și un antreu.

Alți învățători sau suplinitori care au funcționat la această școală:B.N.Constantinescu din Schitu,Toma Popescu,Grigore Popescu din Drăgănești ,normalistul Ion F. Popescu,învățătorul Aristotel Voiculescu,detașat de la Șerbănești,Marin Ioniță,Mihalache Stoica și alții.

Terenul pentru curtea și grădina școlii ,în suprafață de 5000 metri pătrați, a fost donat de Constantin Găbunea.

Biblioteca școlară avea 420 de volume și 28 reviste.

În anul 1919 se înființează Comitetul școlar având președinte pe Vasile Stănculescu.In această perioadă s-au realizat Monumentul Eroilor și fântâna amplasate în curtea școlii.

Menționez numele unor directori care au îndeplinit această funcție pe perioade mai lungi:Marin Măgureanu ,Florea Drăghicescu,Marin Popescu ,Ion F. Popescu,Ilie Popa ,Marin Ioniță și mai recent, Gugiu Alexandru,Olteanu Gheorghe,Popa Ion ,Ciobanu Ilie.

Începând din anul școlar 2005/2006, școala Mierlești nu mai are personalitate juridică, unindu-se cu școala Perieți dar rămânând în aceeași locație ,cu aceeași conducere,consiliul de administrație comun,iar cadrele didactice au ore la ambele școli.

Școala dispune ,astăzi de trei corpuri :în două învață elevii din ciclul primar și gimnazial iar în celălalt funcționează grădinița.

Am redat pe scurt aceste date despre școala Mierlești,din motivele enunțate mai sus.Nu am făcut o expunere detaliată întrucât nu face subiectul acestei lucrări.

Revin la școala Perieți și redau ,în continuare,alte documente studiate din arhiva școlii.

Anexez ,mai jos ,un tabel cu date statistice ,pe 24 de ani,începând cu anul 1917,de când școala posedă matricole ,cele anterioare fiind distruse în timpul războiului,cu excepția uneia, pe care o adaug la tabel:

Anul școlar	Totalul copiilor recenzați		Total B+F	Totalul copiilor obligați să urmeze 7ani-16 ani		Total B+F	Elevi înscriși B+F	Elevi absolvenți B+F 4-5 clase	Elevi absolvenți B+F 7 clase
	B	F		B	F				
1901-1911	-	-	-	56	2	58	58	9	-
1917-1918	-	-	-	94	8	112	112	2	-
1918-1919	90	80	170	146	20	166	166	9	-
1919-1920	98	79	187	132	34	156	156	7	-
1920-1921	105	110	215	135	40	175	175	8	-
1921-1922	107	130	237	168	245	213	213	25	-
1922-1923	148	104	252	137	56	193	193	32	-
1923-1924	159	138	297	124	65	189	189	25	-
1924-1925	115	172	287	96	71	167	167	26	-
1925-1926	178	170	348	101	64	165	165	-	-
1926-1927	214	181	395	104	67	171	171	-	-
1927-1928	146	164	310	96	71	167	167	-	3
1928-1929	179	183	362	104	66	170	170	-	4
1929-1930	182	169	351	102	66	168	168	-	-
1930-1931	203	195	389	109	63	172	172	-	2
1931-1932	201	160	361	124	89	213	213	-	-
1932-1933	224	182	406	133	113	246	246	-	-
1933-1934	229	192	421	124	120	244	244	-	-
1934-1935	218	202	420	157	108	265	265	-	-
1935-1936	225	200	425	125	161	286	286	-	-
1936-1937	240	219	429	142	126	268	268	-	-
1937-1938	248	239	487	122	108	230	230	-	3
1938-1939	217	226	443	113	99	212	212	-	2
1939-1940	265	280	545	109	116	225	225	-	4
1940-1941	299	287	586	126	110	236	236	-	17
TOTAL						4 884	4 884	143	35

Din examinarea tabelului de mai sus, se observă că numărul copiilor de vârstă școlară este mai mare cu mult față de cei înscriși. Cu timpul, mărindu-se numărul posturilor de învățători, precum și numărul sălilor de clasă, s-a ajuns ca să nu mai fie aproape niciun copil de vârstă școlară neșcolarizat, absolvind, marea majoritate, cel puțin cursul elementar. Pe unii ani se observă o diferență între cei înscriși și cei recenzați, diferență care se explică prin faptul că, în recesământ se treceau copiii după vârstă, iar între ei erau și absolvenții cursului primar, care nu mai erau obligați și nici nu se înscriau. Până în anul 1925, absolvenții cursului primar erau socotiți cei cu 4 sau 5 clase primare. În perioada 1917-1925 au fost înscriși 1429 de elevi și au absolvit 143. În anii școlari 1925-1926 și 1926-1927 nu au fost absolvenți, ci numai promovați în clasele a V-a și a VI-a. Primul contingent de absolvenți ai ciclului gimnazial a fost în anul 1928. În anii 1930-1937 nu au fost absolvenți, deoarece elevii nu mai urmau cursurile, din cauza regimurilor politice, iar sancțiuni nu se aplicau. O altă problemă era faptul că sătenii se lăsau foarte greu convingși că școala se organizase pe 7 clase. Au mai fost absolvenți în anii școlari 1938-1939, 1939-1940, 1940-1941. De reamintit că, o perioadă de trei ani, între 1924-1927, a funcționat și școala de adulți, condusă de învățătorul Alexandru Toma, care a reușit să convingă 22 de săteni, să frecventeze cursurile și să absolute, chiar dacă nu mai erau de vârstă școlară.

Menționez, în continuare, câțiva dintre absolvenții care au urmat cursurile la această școală, înainte de, războiul cel mare și au continuat studiile obținând funcții superioare:

- Dumitru Periețeanu, chimist
- Lungu Ioan, colonel
- Lungu Stancu, căpitan
- Brânzaru Aristotel, căpitan
- Andreescu Marin, învățător
- Gurlui Iancu, căpitan
- Mihăilescu Constantin, doctor
- Drăghicescu Dumitru, profesor
- Drăghicescu Constantin, director de bancă
- Drăghicescu Richard, căpitan

Și după războiul pentru reîntregirea neamului, au urmat cursuri la școala secundară Perieți mulți absolvenți care au devenit, ulterior, prin continuarea studiilor, personalități în diferite domenii. Astfel, au fost medici umani și medici veterinari, avocați, învățători și profesori, ofițeri, preoți. Alții au fost angajați în diferite locuri de muncă la C.F.R., funcționari la bancă, la poștă, etc.

În această perioadă, școala avea și o bibliotecă modestă, cuprinzând un număr de 160 volume și 100 reviste. Cărțile au fost procurate, o parte de la Casa Școalelor și altele donate de învățătorul Alexandru Toma. Ele erau citite de către săteni și de elevi, mai ales în timpul iernii.

Prin grija, în principal, a învățătorului Aristotel Voiculescu, se amenajase, în școală, un muzeu în care erau expuse diferite obiecte din epoca de piatră aduse din localitatea Floru, monede, stampe, fotografii.

În școală se înființase un cor, condus de învățătoarea Virginia Toma, cu un repertoriu ce cuprindea cântece școlare și cântece bisericești.

În orele de lucru manual elevii confecționau coșuri și preșuri din foi de porumb, măhuri, împletituri din paie, etc. De asemenea, elevii erau inițiați în lucrări de tâmplărie, de către maiștri angajați în acest scop, în atelierul amenajat în una din anexele fostei locuințe a directorului.

În anul școlar 1939-1940 a luat ființă o cantină școlară care servea ceai cu pâine la 20-22 elevi săraci. De amenajarea spațiului și procurarea veselei s-a ocupat directorul Alexandru Toma, iar Virginia Toma, învățătoare, ajutată de elevele din clasele mai mari, deservea efectiv această cantină.

În anul 1940 s-a înființat cooperativa „Ardealul”, cu scopul de a iniția elevii în spiritul cooperăției și de a se procura rechizite cu prețuri mai mici.

Conform decretului lege din 24 iulie 1919, a fost înființat Comitetul școlar al cărui prim președinte a fost, din 1919 până la 1922, Ofiță Nicolescu-arendaș. La sfârșitul acestei perioade, s-a început construirea unui local de școală în satul Perieții de Sus, care a fost dat în folosință în anul 1923. Până în acest an, copiii locuitorilor din acest sat învățau carte la școala de centru. Pentru anul școlar 1923-1924, s-a dat în folosință o singură sală de clasă, care nu putea cuprinde decât un număr restrâns de copii în clasele I-IV. Mai târziu, în 1927, s-a putut da în folosință și sala a doua, funcționând două cadre didactice. Localul construit din bârne a durat până în anul 1953, când a fost demolat și s-a construit un nou local din cărămidă, învelit cu tablă, cu două săli de clasă, prin contribuția voluntară a locuitorilor satului.

Menționez că din anul școlar 1935-1936, până la 1 septembrie 1948, școala a funcționat cu șapte clase, iar după această dată a rămas cu patru clase, funcționând așa până la comasarea cu școala de la centru.

La această școală au funcționat ca învățători, următorii: Voicu Popescu, până în 1925, Ioan Guțescu, până în 1944, Ana Guțescu, Mihalache Stoica, Graure Maria, Marin Ionescu, Maria Ionescu, Șerbănescu Eugenia. Din anul 1956, a funcționat, ca învățător, până la pensionare Lincă Maria, deținând și funcția de director. Alt învățător a fost Lincă Gheorghe, din anul 1966, până în 1972, când a ieșit la pensie. Ca suplinitori, au funcționat Ciobanu Ilie și Popa Ion până în 1974, când, la această școală este încadrată Ghimiș Stanca, învățător calificat.

Din anul 1977, la această școală a funcționat și învățătorul Cârstea Gheorghe, din localitate, absolvent al Liceului Pedagogic Slatina, până la comasarea cu școala de la centru.

Pe lângă școală funcționează și o grădiniță de copii, care a luat ființă în anul școlar 1971-1972, având ca educatoare pe Lola Popescu, după care a venit Mazăre Virginia, iar începând cu anul școlar 1973-1974, funcționează, până în prezent, Spănu Elena.

De menționat că, începând din anul școlar 1997-1998 școala primară din acest sat s-a comasat cu școala de la centru, în acest local rămânând doar grădinița.

După cel de-al doilea război mondial și școala din Perieți adoptă transformările impuse de structura noii societăți. Generalizarea învățământului de 7 și apoi de 8 ani sporește populația școlară ceea ce a impus construirea, în 1957/1958, a unui local nou, în aceeași curte, cu două săli de clasă. Ulterior, prin mărirea, în continuare, a numărului de elevi, clasele s-au divizat formând clase paralele. Astfel, a fost nevoie să se împrumute săli de clasă de la căminul cultural, de la sediul Cooperativei Agricole de Producție și chiar de la Cooperativa de Consum. Se învăța în două schimburi, dimineața clasele I-IV, iar după amiază ciclul gimnazial și clasele a IX-a și a X-a.

Cu elevii de la clasele V – X, atât primăvara, la prașilă, cât și toamna la recoltat, se executa practica agricolă la C.A.P. (Cooperativa Agricolă de Producție) sau la I.A.S. (Intreprinderea Agricolă de Stat), Brebeni.

În anul 1970/1971, școala Perieți, dispunând de un corp profesoral calificat pentru toate disciplinele de învățământ, a fost nominalizată printre școlile din județ, care au capacitatea de a organiza învățământul de 10 ani.

Merită menționați următorii învățători și profesori care au funcționat în această perioadă: Puiu Livia, Luță Leana, Rădoi Ioana, Alexe Luminița-învățători, Stanciu Dumitru-profesor de limba română, Onică Mihai și Rădoi Marian-profesori de biologie ,Petcu Georgeta-profesor de fizică-chimie ,Trășculeasa Constantin-profesor de istorie-geografie, Trășculeasa Elena-profesor de limbi străine, Alexe Virgil-profesor de educație fizică și alții.

Funcția de director, pe aceeași perioadă, au îndeplinit-o următorii profesori: Barbu Mihai-profesor de matematică, Stanciu Dumitru- profesor de limba romana, Ciobanu Ilie-profesor de istorie geografie, Trășculeasa Elena-profesor de limbi străine, Gugu Alexandru-profesor de limba română, care a fost și director coordonator.

În anul școlar 1957/1958 pe lângă școală se înființează și o grădiniță ,care funcționează și în prezent, în local separat, cu două săli dotate cu mobilier nou și cu două posturi de educatori, unul pentru grupele mică și mijlocie și unul pentru grupa mare.

Începând cu anul școlar 1974/1975 se dă în folosință un atelier de lucru pentru clasele a IX-a și a X-a unde elevii erau inițiați în executarea anumitor activități, îndrumați de maestrul Pleșu Nicolae. Atelierul era dotat cu aparat de sudură, mașini electrice de găurit, truse de scule ,menghine, forjă, etc. Se executau lucrări atât pentru școală cât și pentru săteni ,lucrări care aduceau beneficii financiare consistente școlii. În anul 1994 se schimbă profilul practicii la clasele a IX-a și a X-a, băieții fiind inițiați în mecanica și conducerea tractorului iar fetele în activități de croitorie. La finele clasei a X-a elevii, în urma susținerii unor examene finale teoretice și practice ,obțineau certificat de calificare ca mecanic agricol, pentru băieți și croitor pentru fete .Începând cu anul școlar 2000/2001 se desființează profilul de mecanic agricol rămânând ,atât pentru fete cât și pentru băieți, doar profilul de croitorie. Anul 2005 este ultimul în care elevii din clasa a X-a au absolvit cursurile Școlii de Arte și Meserii(S.A.M.), întrucât ,în prezent, acestea se organizează pe centre în localitățile mari.

Pentru că numărul elevilor se mărește odată cu venirea și din alte localități vecine ,a solicitat autoritățile locale să construiască un nou local de școală ,modern, cu un nivel, 10 săli de clasă ,2 laboratoare : unul de fizică-chimie și unul de biologie, cancelarie, cabinet pentru director, bibliotecă.

Lucrările pentru actualul local au demarat în 1979, director fiind domnul profesor de limba română, Stanciu Dumitru și au fost finalizate 3 ani mai târziu ,în 1982/1983, director fiind domnul profesor Ciobanu Ilie, profesor de istorie – geografie. Școala a fost ridicată de o echipă de muncitori calificați ,din județul Vâlcea, ajutată de săteni și mai ales de elevii de la clasele a IX-a și a X-a.

Azi ,școala dispune de mobilier nou, modern, în toate sălile de clasă, inclusiv în laboratoare ,prin grija ,în primul rând, a domnului Gugu Alexandru ,director din 1990 până în 2002, apoi a domnului Popa Ion, director din 2004.

În 1998-1999 școala este dotată cu primele calculatoare, folosite, donate de Inspectoratul școlar Olt, de la alte școli din orașul Slatina .Ulterior am obținut și un calculator nou care a ușurat cu mult activitatea de administrație a școlii.

În anul 2005 o echipă alcătuită din Popa Ion, director, Voicu Marin ,învățător și Gogolan Eugenia, profesor de limba română, participă la întocmirea unui proiect finanțat de Banca Mondială, pentru înființarea unui Centru de Documentare și Informare(C.D.I.), în incinta școlii. Titlul proiectului este „Școala -în centrul comunității locale ”, valoarea fiind estimată la suma de 207 000 000 lei. Comisia care a aprobat proiectul ,în anul următor 2006, nu a acceptat întreaga sumă rămânând la 141 000 000 lei. Cu acești bani s-a amenajat o sală de clasă: mochetă, vopsea lavabilă, grilaje

la ferestre și ușă și a fost dotată cu:mobilier nou (15 mese,30 scaune ,4 dulapuri cu vitrină,calculator conectat la internet,telefon ,fax,imprimantă A3 color și imprimantă A 4 ,televizor,aparat foto.In proiect am prevăzut și editarea unui ziar pe care l-am numit „Meridian de Perieți” și care a ajuns la numărul 9 ,în iunie 2007.La realizarea ziarului și-au adus contribuția și alte cadre didactice din școală: Popa Constanța-învățătoare,Florea(Popa) Nicoleta-profesor de biologie,Mateescu Dana –profesor de limba franceza,Balașa Marius-profesor de religie,Alexe Iulian-Eduard-secretarul școlii,student la facultatea de educație fizică și sport.

De asemenea ,în primăvara anului 2007,din fondurile Ministerului Educației și Cercetării,prin Inspectoratul Școlar Județean Olt,la școala Perieți s-au achiziționat materiale sportive (mese de tenis,ladă de gimnastică,trambulină,panouri de baschet) și cărți pentru bibliotecă în valoare de ,aproximativ 37 000 000 lei.Astfel,biblioteca școlii cuprinde acum peste 3 000 de volume.

Colectivul de cadre didactice existent în iunie 2007 la școala Perieți (de care aparține acum și școala Mierlești, după cum am menționat mai sus) se compune din :

- Educatori: - Prună Virginia
- Fiscuci Gabriela
- Bărbulescu Elena
- Militaru Mihai
- Spânu Elena

- Invățători: - Voicu Marin
- Luță Leana-pensionata 2007
- Popa Constanța
- Puiu Livia -pensionata 2007
- Trușcă Reli
- Luță Alina
- Danciu Luminița

- Profesori: - Popa Ion – profesor de matematică,director
- Dumitru Claudia - matematică
- Pațachia Livia –limba română
- Mezdrea Adriana-limba română
- Ciobanu Ilie - geografie-istorie
- Ciobanu Viorica –geografie –istorie
- Ciobanică Adnana- fizică –chimie
- Florea(Popa) Nicoleta-biologie
- Mateescu Dana –limba franceză
- Balașa Marius –religie
- Trășculeasa Elena (pensionată 2004)–limba rusă
- Florea Toni –educație fizică

In urma cu doi ani,în 2005,s-a introdus,începând cu clasa a V-a,limba engleză în locul limbii ruse, urmând ca din anul școlar 2007/2008 să se predea ,la clasele V – VIII,numai limba engleză ,ca a doua limbă străină.

Efectivul de preșcolari și școlari ,tot in iunie 2007,este următorul:83 preșcolari,247 elevi în clasele I-VIII ,total 330.

La finalul examenului de capacitate, cei 28 de elevi absolvenți ai clasei a VIII-a ,promoția 2006/2007 ,au obținut următoarele rezultate:13 elevi au reușit înscrierea în liceele din Slatina,ceilalți 15 vor frecventa cursurile Școlii de Arte si Meserii.

Cu speranța că lucrarea de față ,la care m-am străduit a o întocmi și care cred că poate fi îmbunătățită prin redarea mai multor detalii,va folosi generațiilor viitoare,închei aici cele expuse,cerând scuize celor care poate nu au fost amintiți și mulțumind celor care m-au ajutat la realizarea acestei lucrări.

August 2007

Invățător- Voicu Marin

Student ,anul I, Facultatea de Psihologie - Sociologie

Universitatea Spiru Haret